

ה מ ו ס ד ל ב י ט ו ח ל א ו מ י

מלנהל המחקר והתכנון

דפ' דיון מס' 5

ירושלים, אדר התשנ"א, מרס 1991

ה מ ו ס ד ל ב י ט ו ח ל א ו מ י

מינהל המחקר והתכנון

ת כ נ י ו ת ב ל י ט ו ח ס ו צ י א ל י

במספר ארצות

1989

אדית דר

דפ' דיון מס' 5

ירושלים, אדר התשנ"א, מרס 1991

ה ק ד מ ה

המוסד לביטוח לאומי שמח להגיש לציבור הקוראים סקר השוואתי על מערכת הבטחון הסוציאלית בארות נבחרות. לימוד המערכות הבינלאומיות מקבל חשיבות יתר בישראל בעת הזאת, לאור השנויים הכלכליים והחברתיים המתרחשים במשק הישראלי, והתביעות החוזרות ונשנות לבחינה מחודשת של הקצאת המשאבים הלאומיים לאור סדרי העדיפויות המשתנים. סקירה זו שמה דגש מיוחד על ההיבטים הארגוניים והביטוחיים של המערכות, דהיינו על צד המימון ומקורות ההכנסה, ורק בשוליים ישנה התייחסות לצד הגמלאות והתשלומים של מערכת הבטחון הסוציאלית.

הסקירה מתבססת ברובה המכריע על פרסום של משרד הבריאות והשירותים החברתיים של ארה"ב, "תחכניות ביטוח חברתי ברחבי העולם בשנת 1989", עם השלמות קלות ממקורות אחרים. יודגש מיד שההבדלים הגדולים הקיימים בין המדינות השונות מבחינת מהות המערכות, השיטה הרעיונית ושיטות הפעלה, יוצרים בעיות של הגדרות שונות, המקשות על אפשרות ההשוואה בין המדינות הנסקרות. נעשו אמנם מאמצים רבים להגיע להגדרות אחידות ככל שניתן, אך עדיין ההשוואה עלול להיות מוגבלת בשל אילוצים אלה.

אני מקווה שעבודה זו תתרום לתכנון טוב יותר של המערכת הישראלית, לאור הנסיון שהצטבר בעולם הרחב.

תודתי לגב' אדית דר, חוקרת בכירה במינהל המחקר והתכנון של המוסד לביטוח לאומי שעמלה על ריכוז החומר, עיבודו והבאתו לדפוס.

שלמה כהן

מנהל האגף למחקר שוטף

כללי

עבודה זו נועדה לבחון מערכות בטחון סוציאלי במספר מדינות. נבחרו לשם כך המדינות הבאות: דנמרק, צרפת, גרמניה, יוון, איטליה, יפן, הולנד, נורבגיה, ספרד, שוודיה ואנגליה. הנתונים להשוואה נלקחו מהפרסום של משרד הבריאות והשירותים החברתיים של ארצות הברית - "תוכניות ביטוח חברתי בעולם 1989".

ההשוואה לא אחת בעייתית בגלל הגדרותיהן השונות של האוכלוסיות בארצות השונות ושל התשלומים. כאלה למשל הן:

(1) הגדרת העובדים כמועסקים, כמקבלי שכר או מקבלי הכנסות.

(2) תשלומי דמי הביטוח: מרכיבי השכר שעליהם משולמים דמי ביטוח לא תמיד אחידים; הסכום לתשלום לא תמיד מוגדר כאחוז מההכנסות או מהתשלומים; מחויבות המדינות לתשלומים שונה. לפעמים הן מכסות גרעונות שלא ברור מה הקיפם, או יש שהן מתחייבות בחלק מהתשלומים - למשל שלישי מסכום הקצבאות, או במקרה יוצא הדופן של צרפת - וחלק מהכנסות הממשלה ממסים ספציפיים.

למרות מגבלות אלה נעשה ניסיון להשוואה בין המדינות בנושאים הבאים:

(1) האחריות למדיניות החברתית,

(2) ציבור המבוטחים,

(3) האחראים לביצוע המינהלי,

(4) תשלומי דמי הבטוח על ידי המבוטח, המעביד והממשלה,

(5) סוגי הקצבאות המשולמות: אחידות או תלויות הכנסה,

(6) קיום מקסימום ומינימום לתשלומי דמי ביטוח ולגובה הקצבאות,

(7) שיטות עדכון.

נושא הבטחון הסוציאלי זוכה לתשומת לב רבה בכל המדינות שבהן עוסקת הסקירה ההשוואתית הנוכחית. האחריות למדיניות החברתית מוטלת תמיד על משרד ממשלתי, גם כאשר הביצוע נתון בידי ארגונים פרטיים. בכל המדינות הממשלה משתתפת לפחות במימון חלקי של הביטחון הסוציאלי. הענפים שאותם מממנת הממשלה שונים מארץ לארץ, וכך גם אחוזי השתתפותה. אך אין מדינה שלפחות חלק מהתשלומים אינם ממומנים בה "ע"י הממשלה.

ציבור המבוטחים שונה מארץ לארץ. את הסיבה לכך יש לייחס למצבים היסטוריים שגרמו בעבר לביטוחים של ארגונים מקצועיים או וולונטריים. רק בתקופה מאוחרת יותר נכנסה הממשלה ולקחה על עצמה את האחריות לביצוע של כלל האוכלוסייה וכך קבעה, למעשה, תוכניות לאלה שלא היו מבוטחים בעבר.

בכל הארצות קיים העיקרון של אחריות משותפת של המבוטח, המעביד והממשלה, שאפשר לראותה בשיתוף כל שלושת הגורמים במימון.

יש ארצות שבהן תשלומיו של המבוטח כוללניים, כלומר, עבור כלל הענפים ללא אבחנה לפי ענף הביטוח. כך למשל, בנורווגיה התשלום של השכיר ושל העצמאי הינו אחד ומכסה את כל הענפים, מחוץ לקצבת משפחה, שכל התשלום עבורה חל על הממשלה. אך ברוב הארצות קיימת הפרדה בתשלומים לפי הענפים השונים.

הגופים הגובים והמפעילים את התוכניות השונות שונים מאוד מארץ לארץ. הם כוללים מנגנונים ממשלתיים, שלטון מקומי, סוכנויות פרטיות העובדות עבור הממשלה, גופים מקצועיים, כגון איגודים מקצועיים או ארגוני מעבידים (בדרך כלל לפי סוג תעשייה), חברות ביטוח פרטיות ושילובים שונים של אפשרויות אלה.

קצבות זקנה ושאיירים (זו"ש) ונכות מתחלקות בחלק מהארצות לשני רבדים: קצבה בסיסית וקצבה התלויה בהכנסות. בדרך כלל המנגנונים המשלמים שתי קצבות אלו שונים. בחלק מהארצות מבוטחת רק האוכלוסייה העובדת, כך למשל באיטליה ספרד, אך גם בארצות אלה יש מנגנונים נוספים לקבוצות ספציפיות. יש ארצות שבהן לא-עובדים יכולים לבטח את עצמם ברשות, כמו צרפת - לגבי עקרות בית ולא מועסקים המטפלים בקרוב משפחה, ובגרמניה שהביטוח ברשות בה אפשרי לגבי עקרות בית, אזרחים הגרים מחוץ לארצם וזרים הגרים תקופות ארוכות בגרמניה. בארצות אחדות מבוטחים כל התושבים: כך ביפן בתוכנית הזקנה הבסיסית, בהולנד, בנורווגיה, שוודיה ואנגליה. אך גם בארצות אלה יש תוכניות נוספות אשר ניתנות רק לחלק מהאוכלוסייה.

בארצות דנמרק והולנד אין הפרדה בין דמי מחלה לדמי פגיעה מעבודה. בשאר הארצות ההסדרים לגבי פגיעה מעבודה שונים ויחודיים. בכל הארצות מחוץ ליפן יש הסדרים לגבי טיפולים ושירותים רפואיים, כאשר בשוודיה ובאנגליה הם מכסים את כל התושבים.

כשמדובר בפגיעה בעבודה המבוטח לרוב אינו משתתף במימון. בשוודיה העצמאי משלם סכום המקביל לתשלום המעביד, ואילו בארצות שבהן התשלום לביטחון סוציאלי כוללני אי אפשר לבדוק את מרכיב התשלום עבור ענף ספציפי זה. מחוץ לצרפת, שבה הממשלה והשלטון המקומי מממנים חלק מההוצאות, אין הממשלה שותפה לתשלומים, והם ממומנים על ידי המעבידים. בגרמניה וביפן קיים סבסוד של הממשלה.

בהתייחס לקצבת אבטלה רק באיטליה אין המבוטח משתתף בתשלום, ואילו הממשלה אינה שותפה כלל בתשלומים ביוון והולנד. אך במספר ארצות המימון חלקי ביותר ונועד בעיקרו רק לכיסוי גרעונות או סיבסוד חלקי. כך בדנמרק, בצרפת, גרמניה, איטליה וספרד. בחלק קטן מהארצות קיימים גם הסדרים לעצמאים כך בצרפת, באמצעות איגודים מקצועיים, ובנורווגיה - לקבוצות קטנות בתנאים מיוחדים.

בארצות רבות הממשלה נושאת בכל נטל תשלומי קצבות המשפחה. כך בדנמרק, גרמניה, נורווגיה, שוודיה ואנגליה. רק ביוון גם השכיר משתתף בתשלום הקצבה, והיא ניתנת רק למועסקים בתעשייה ובמסחר. בספרד, שבה התשלום עבור ענף זה כלול בתשלומי המבוטח לענפי זו"ש ונכות, מקבלים קצבה זו רק המועסקים. ברוב הארצות הקצבאות למשפחה ניתנות לכל התושבים בהתאם למספר הילדים.

האחריות המינסטריאלית לביצוע המדיניות הסוציאלית

דנמרק - רב השירותים הסוציאליים ניתנים באחריות המשרד לעניינים חברתיים והמוסד לביטוח לאומי אחראי לתשלום קצבות זיקנה, נכות, שאירים, נפגעי עבודה וקצבאות משפחתיות (קצבות ילדים). קצבאות הקשורות למחלה או לידה ניתנות על ידי משרד הפנים והמוסד לביטוח לאומי. קצבת אבטלה ניתנת באחריות משרד העבודה ומשרד לאומי לתעסוקה.

צרפת - קצבות הזיקנה, הנכות, השאירים, קצבות מחלה ואימהות וכן קצבות נפגעי עבודה הינן באחריות המשרד לעניינים חברתיים ותעסוקה. משרד הבריאות והביטחון הסוציאלי אחראי לקצבות אבטלה וקצבאות משפחתיות.

גרמניה - כל הקצבאות הינן באחריות המשרד הפדראלי לעבודה ולעניינים חברתיים.

יוון - קצבות הזיקנה, הנכות, השאירים, קצבות מחלה ואימהות וכן קצבות נפגעי עבודה הינה באחריות המשרד לעניינים חברתיים. משרד העבודה אחראי לקצבות אבטלה וקצבות משפחתיות.

איטליה - משרד העבודה והביטחון הסוציאלי יחד עם משרד האוצר אחראים לקצבות הזיקנה, נכות, שאירים, אבטלה וקצבאות משפחתיות. על קצבות המחלה ואימהות אחראי משרד העבודה והביטחון הסוציאלי בשיתוף משרד הבריאות. על קצבות נפגעי עבודה אחראי רק משרד העבודה והביטחון הסוציאלי.

יפן - משרד הבריאות והרווחה אחראי על קצבות הזקנה שאירים ונכות באמצעות רשות לגמלאות. אותו משרד אחראי לקצבות מחלה ואימהות באמצעות רשות הביטוח, ואילו לקצבות המשפחה - באמצעות רשות לילדים ולמשפחה. משרד העבודה אחראי לקצבות נפגעי עבודה ואבטלה.

הולנד - כל הקיצבאות הן באחריות מועצה לביטוח חברתי.

נורווגיה - אחריות לכל הקיצבאות היא על המשרד לעניינים חברתיים, מחוץ לקצבות האבטלה - שהן באחריות משרד העבודה והשלטון המקומי.

ספרד - כל הקצבאות באחריות המשרדים לעבודה וביטחון סוציאלי, בריאות וצרכנות.

שוודיה - כל הקצבאות, למעט קצבות האבטלה הנתונות באחריות מועצה לאומית לעבודה, נתונות באחריות מועצה לאומי לביטחון סוציאלי.

אנגליה - כל הקצבאות נתונות באחריות המשרד לבריאות ולביטחון סוציאלי. לקצבות מחלה, אימהות ונפגעי עובדה שותפים גם שירותי הבריאות הלאומיים.

גביית תשלומי ביטוח לאומי ושיעורם לפי ענפים

דנמרק - הגבייה, התביעות והתשלומים מבוצעים על ידי השלטון המקומי. זאת כשמדובר בקצבאות: זיקנה, שאירים, נכות, מחלה אימהות וקצבאות משפחתיות. הגבייה והתשלומים לענף נפגעי העבודה נעשים באמצעות המוסד לביטוח לאומי. בתחום האבטלה קיימות קרנות מוכרות של לפחות 5,000 חברים, אשר לרוב מטופלות על ידי האיגודים המקצועיים. הגבייה והתשלומים מבוצעים על ידי סניפי אותן קרנות.

קצבת הזיקנה מחולקת לשני חלקים: קצבה אחידה וקצבה התלויה בהכנסתו ובמשך תקופת עבודתו של המבוטח. לצורך קצבה האחידה מבוטחים כל התושבים וזרים השוהים במדינה תקופה מסוימת. לצורך השנייה מבוטחים המועסקים, כולל מתלמדים וסטודנטים בגיל 16 - 66. שאר הקצבה האחידה משלם המבוטח 3.5% מהכנסתו החייבת במס. עבור הקצבה התלויה בעבודה סכום התשלום קבוע. המעסיק משלם תשלום קבוע עבור קצבאות זיקנה ונכות לפי מספר העובדים. הממשלה מממנת כ-90% מקצבת הזקנה האחידה. כמעט כל קצבת הנכות היא במימון הממשלה, ואין כל השתתפות ממשלתית בקצבת הזיקנה התלויה בעבודה.

לענין טיפול רפואי מבוטחים כל התושבים. לענין תשלומי מחלה מבוטחים השכירים לאחר שלושה שבועות של עבודה אצל אותו מעביד וכן עובדים עצמאים. אחרים יכולים לבטח עצמם ברשות. לצורך קצבת אימהות מבוטחים שכירים ועצמאים. אחרים יכולים לבטח עצמם ברשות. למקרה פגיעה בעבודה מבוטחים כל השכירים, ואילו עצמאים - רק אם הם עוסקים בענף הדיג ועובדי אוניות

קצבות המחלה, האימהות ופגיעה בעבודה: המבוטח אינו משלם. העובד העצמאי רשאי לבטח עצמו למקרה של מחלה או פגיעה בעבודה מעבר לשלושה שבועות. המעביד משלם ימי מחלה עד לתקופה של חמישה שבועות. פרט לזה אין הוא חייב בתשלומים. הממשלה מממנת את ימי המחלה בתום תקופת הכיסוי של המעביד, כאשר 25% מהתשלומים הם על חשבון השלטון המקומי. הטיפול

הרפואי ניתן בחינם וממומן על ידי הממשלה. במקרה של נכות צמיתה מעבודה המעביד מבוטח באמצעות חברות פרטיות. התשלום משולם עד למקסימום המתעדכן פעם בשנה לפי שכר ממוצע.

לצורך דמי אבטלה, מבוטחים שכירים ועצאים הקשורים לקרנות וולונטריות לפי איגודים מקצועיים בתעשייה, מסחר, עובדי משרדים, חקלאות, אומנות תחבורה והובלות. כ-50% מהשכירים מבוטחים. גילם 16 - 65 שנה, והם עובדים לפחות 5 שבועות. המבוטח משלם תשלום שנתי השווה לשמונה פעמים השכר היומי הגבוה ביותר שהיה לו, ואילו המעביד משלם סכום השווה לפי 12 מתשלום העובד. הממשלה מכסה כל הוצאה מעבר לגבייה זו.

קצבאות המשפחה הן במימון הממשלה בלבד. מבוטחים בהן כל התושבים האזרחיים והזרים הגרים בדנמרק יותר משנה, שלהם לפחות ילד אחד. במקרים מיוחדים נדרשים מגורים של שלוש שנים. עדכון נעשה כל חצי שנה לפי המדר.

צרפת - הגבייה לגבי הקצבאות: זיקנה, שאירים, נכות, מחלה, אימהות ונפגעי עבודה מבוצעת על ידי סוכנויות גבייה המשותפות לארגונים השונים המבצעים את התשלומים. התשלומים מבוצעים על ידי גופים שונים לפי סוג הגמלה: ביטוח לאומי לתשלום זיקנה, קרן לאומית, קרן אזורית וקרנות מקומיות לביטוח מחלה. התשלומים והגבייה של ביטוח האבטלה מבוצעים על ידי גופי מעבידים בשיתוף גופים ממשלתיים. במקומות יישוב שבהם אין לגופים אל הייצוג, השלטון המקומי יכול לשמש כמשלם. קצבות המשפחה מנוהלות על ידי קרנות לאומיות בשיתוף גופים ממשלתיים.

קצבות הזיקנה, השאירים, הנכות, המחלה, האימהות והפגיעה מעבודה מכסות כ-70% עד 72% מהשכירים. קיימים הסדרים מיוחדים לגבי חקלאים, אנשי כמורה, עובדי מכירות, עובדי רכבות, עובדי שירותים ציבוריים, יורדי ים, עצמאים לא-חקלאים ועצמאים חקלאים. בביטוח זיקנה יכולים לבטח את עצמם עקרות בית ובלתי מועסקים המטפלים בקרוב משפחה נכה. לצורך קצבות מחלה ואימהות יכולים לבטח את עצמם תושבים שאינם עובדים במקומות עבודה עם תוכניות ביטוח: אומנים עצמאיים המבוטחים בביטוח רפואי נפרד אינם

מכוסים לצורך קצבות נפגעי עבודה.

המבוטח משלם עבור קצבות זיקנה 7.6% מהכנסתו המבוטחת לפנסיה, ו-0.1% מכלל הכנסתו לביטוח שאירים עבור אישתו. המעסיק משלם 8.2% מהשכר הכולל. הממשלה אינה משתתפת כלל בתשלומים. קיימת הכנסת מקסימום לתשלומי דמי הביטוח.

עבור קצבות מחלה, אימהות, שאירים ונכות משלם המבוטח 5.9% מהכנסותיו. מקבלי קצבות זיקנה משלמים למטרות אלה 1.4% מהקצבה ו-2.4% מקצבאות פרטיות. מובטלים משלמים 2% מהכנסת המינימום המובטחת ו-1% מקצבות האבטלה ודמי ההכשרה. לביטוח ברשות משולמים אחוזים משתנים מההכנסה החייבת במס. קיים שיעור אחיד לסטודנטים, צעירים ולא מבוטחים. המעסיק משלם 12.6% מכלל השכר. השתתפות הממשלה בביטוח הבריאות והאימהות מתבטאת בתשלום 12% על פרמיות הביטוח לרכב וחלקים מהמיסים על פרסום תרופות, על אלכוהול וטבק. כמו כן הממשלה מממנת בניית בתי חולים וחלק מהתשלומים לשירותים בריאותיים וחברתיים.

כל התשלום עבור קצבות נפגעי עבודה חל על המעביד. תשלומיו - עד למקסימום ומשתנים בהתאם לענפי סיכון. ממוצע התשלום 3.73%.

ביטוח אבטלה מכסה שכירים אך לא עובדי משק בית ועובדים עונתיים. קיימות תוכניות מיוחדות לעובדי בנייה, עובדי נמלים, סוחרים, יורדים וטייסים. כמו כן קיימת תוכנית סולידריות למחפשי עבודה צעירים, נשים בודדות מזה זמן לא רב עם ילד אחד או יותר, מקבלי קצבאות צבאיות ששחררו לאחרונה, אסירים, אנשים בהכשרה מקצועית ומובטלים שגמרו את תקופת הביטוח שלהם לצורך קצבת אבטלה. התשלומים על חשבון המבוטח הם 2.47% מהשכר השוטף בתוספת 0.5% על חלק מהשכר השנתי. המעביד משלם 4.43% מהשכר, והממשלה מממנת את כל תוכניות הסולידריות. קיים מקסימום לגבייה ולתשלום הגמלה.

השכיר והממשלה אינם משלמים עבור קצבות המשפחה. העובד העצמאי משלם 8% מהכנסתו והמעביד 8% מהשכר עד לגג. מההכנסה הנוספת 3.5%. קיים מקסימום לגבייה. משפחות עם לפחות 2 ילדים מקבלות קצבות משפחה. משפחה בת ילד

אחד לפחות זכאית להשלמה עפ"י מבחן הכנסות. מענק לידה וקצבה בתקופת ההריון ישולמו לאימהות תושבות. הבטחת מינימום למשפחה ניתנת לתושבים עם לפחות 3 ילדים תלויים. תוכניות מיוחדות לחקלאים, עובדי פסי רכבת ועובדי שירותים ציבוריים.

גרמניה - קצבות הזיקנה, השאירים והנכות מנוהלות באמצעות 18 המדינות ו-2 תוכניות ביטוח מיוחדות. כמו כן קיים מוסד פדראלי לביטוח שכירים. קופות החולים גובות בעצמן את דמי הביטוח, בדרך כלל על בסיס אזורי, באמצעות מעביד או ע"י ארגון מקצועי. הקופות מנוהלות על ידי המבוטחים והמעבידים. איגודי רופאים, חותמים הסכמים עם הקופות למתן שירותים. לצורך פגיעה בעבודה קיימים מוסדות אוטונומיים לגבי התעשייה והחקלאות, והמעבידים חייבים להיות רשומים במוסד בהתאם לסוג התעשייה ולמיקום המפעל. כמו כן יש ביטוח מיוחד לנפגעי עבודה במגזר הציבורי. המכון הפדראלי לעבודה מטפל בזכאות לקצבות אבטלה וקצבת משפחה באמצעות משרדים אזוריים ומקומיים.

ביטוח הזיקנה, השאירים והנכות מכסה מועסקים, מתלמידים ומקבלי דמי אבטלה. קיימות תוכניות מיוחדות עבור עצמאים, עובדי מרות, אומנים, עובדי ציבור, ואיכרים. כמו כן יכולים לבטח עצמם ברשות עקרות בית, אזרחי גרמניה הגרים בחו"ל וזרים הגרים תקופה ארוכה בגרמניה. תשלומי השכיר הם בגובה של 9.35% משכרו, אך הוא פטור מתשלום אם שכרו נמוך מ-10% מהתקרה. עצמאים חייבים ב-18.7% מהכנסתם. מעבידים משלמים 9.35% מתשלומי השכר, ו-18.7% כאשר העובד מרוויח פחות מ-10% מהתקרה. הממשלה משלמת תשלום שנתי בסביבות 15% מסך כל התשלומים לגמלאים. בנוסף לכך הממשלה משלמת 18.7% מדמי הביטוח של המבוטחים בזמן אבטלה וקבלת דמי לידה. קיים מקסימום ומינימום לתשלומי גבייה.

לצורך קצבות מחלה ואימהות מבוטחים כל העובדים השכירים המתלמידים, מקבלי דמי אבטלה ונכים, קבוצות מסוימות של גמלאים שכירים ועצמאים המרוויחים למטה מסכום מסוים. סטודנטים מכוסים בביטוח כריאות. קיימות תוכניות מיוחדות עבור עובדי מרות, אומנים, עובדי ציבור וחקלאים עצמאיים. לשכירים המשתכרים למעלה מהסכום המחייב יש אפשרות לביטוח

ברשות. המבוטחים משלמים בין 3.65% ל-23.2% (בהתאם לקרן אליה משתייכים) מהכנסתם לקרן. לבעלי הכנסה נמוכה יש פטור מתשלום. גמלאים משלמים 5.9% מהגמלה. המעסיק משלם גם הוא בין 3.65% - 23.2% עד לתקרה, ובין 7% ל-19.6% עבור שכירים המשתכרים פחות מהמינימום. הממשלה מסבסדת מענקי אימהות וחופשות לידה, הטבות למובטלים ולמתלמדים, לעובדי מכרות, לאיכרים בגמלאות ושירותי בריאות לסטודנטים. קיים מקסימום לתשלומים ולגבייה, המתעדכן פעם בשנה.

לצורך דמי פגיעה בעבודה מבוטחים השכירים, רוב העצמאים, מתלמדים, סטודנטים, ילדים בגני ילדים ועוזרות בית. קיים הסדר מיוחד עבור עובדי ציבור. המבוטח אינו משלם דמי גבייה. המעביד משלם בהתאם לענף הסיכון, בממוצע כ-1.38% מהשכר. הממשלה מסבסדת קרן לתאונות חקלאיות ולכיסוי ההוצאות עבור סטודנטים וילדי גן. קיים מקסימום לתשלום קצבה.

ביטוח אבטלה מכסה שכירים, כולל עובדי חקלאות, משקי בית ומתלמדים. עובדים מזדמנים אינם מבוטחים. המבוטח משלם 2.15% מהכנסתו בתנאי שהיא עולה על - 10% מהכנסת המכסימום. המעביד משלם 2.15% מהשכר ו-4.3% עד 5.86% עבור שכירים שהכנסתם למטה מ-10% מהתקרה. הממשלה מכסה גרעונות וכן את עלות התשלומים לבלתי-מועסקים. קיים מקסימום לגבייה ולתשלום.

קצבות משפחה משתלמות מהילד הראשון לכל התושבים. קיים הסדר מיוחד עבור עובדים זרים שילדיהם גרים מחוץ לגרמניה. כל התשלומים הם במימון הממשלה.

יוון - המנגנון האדמיניסטרטיבי במכון לביטוח חברתי אשר לו סניפים רבים ברחבי הארץ, ורוב העובדים מסונפים למכון זה. למכון גם מרפאות ובתי חולים ושירותים ציבוריים ופרטיים. בנוסף לכך קיימות קרנות לעובדים בלתי מאורגנים בהתאם לענפי תעסוקה ומקומות עבודה. לגבי קצבות אבטלה ומשפחה - רשויות התעסוקה משלמות את הקצבות, וגביית הכספים נעשית על ידי המכון לביטוח חברתי.

לצורך קצבות זיקנה, שאירים ונכות מבוטחים מועסקים בתעשייה, מסחר וכן

עצמאים באזורים עירוניים מסוימים. עובדים מסוימים קשורים לקרנות נפרדות וזכאים לאותן הטבות באותם התנאים כמו אלה של התוכנית המרכזית. קיימים הסדרים מיוחדים לעובדי חקלאות, עובדי ציבור ואומנים. כמו כן קיים ביטוח ברשות ליוונים החיים מחוץ לארצם ולעובדים שעבדו פרק זמן מינימלי.

המבוטח משלם 4.75% משכרו (6.95% אם עובד במקום מסוכן לבריאותו).
המעביד משלם 9.5% מהשכר (10.9% אם עובד במקום מסוכן לבריאותו).

הממשלה מכסה את הקצבאות המיוחדות לפנסיה, שאין גובים עבורן כספים. כמו כן החוק מאפשר תשלומים שנתיים בהתאם לצורך. קיים מקסימום לגבייה ולקצבאות, המתעדכן כל 4 חודשים לפי המדד. הגבייה מבוססת על השכר בפועל, ואילו גובה הקצבאות נקבע לפי השכר הממוצע ולפי קבוצות הכנסה.

לצורך קצבות מחלה ואימהות מבוטחות אותן אוכלוסיות. בנוסף להן גמלאים מבוטחים לצורך שירותים ולהטבות רפואיות כאשר אינם מכוסים בכיטוחים האחרים. המבוטח משלם 2.25% מהכנסתו, ואילו הגמלאי 4% מקיצבתו. המעביד משלם 4.5% מהשכר, ולממשלה מותר לשלם תשלומים שנתיים לפי הצורך. קיים מקסימום לגבייה ולתשלומים.

לצורך קצבת נפגעי עבודה מבוטחים מועסקים בתעשייה ובמסחר. מועסקים מסוימים הקשורים לקרנות נפרדות זכאים לאותן הטבות באותם התנאים המקובלים בתוכנית המרכזית. הממשלה והמבוטח אינם משתתפים במימון, ואילו המעביד משלם 1.0% מהשכר. או 2% - אם אינו עומד בדרישות חוקי הבטיחות.

כביטוח אבטלה מבוטחים מועסקים בתעשייה ובמסחר. קיימות תוכניות מיוחדות עבור יורדי ים ועובדי דפוס. המבוטח משלם 1% משכרו, המעסיק 2% מהשכר, והממשלה אינה משתתפת. קיים מקסימום לגבייה ולקצבה.

לצורך קצבות משפחה מבוטחים מועסקים בתעשייה ובמסחר עם ילד אחד או יותר. מועסקים המקבלים קצבאות או תשלומים עבור ילדיהם מהמעסיק פטורים מתשלום. המבוטח והמעביד משלמים כל אחד 1% מהשכר. הממשלה אינה משתתפת

בתשלום. קיים מקסימום לגבייה ולקצבאות.

איטליה - האדמיניסטרציה של גביית הכספים ואישור הקצבאות נעשים על ידי המכון לביטוח חברתי באמצעות סניפיו. הטיפול מתייחס לקצבאות: זיקנה, שאירים, נכות, מחלה, אימהות, אבטלה ומשפחה. במתן שירותים רפואיים מטפל השירות הלאומי לבריאות באמצעות 20 מחוזות ומפקחי בריאות מקומיים. דמי האבטלה וקצבת משפחה משולמים באחריות משרדי השומה. קיצבת נפגעי עבודה משולמת על ידי המכון לביטוח לאומי מפני תאונות. קיימים מכונים וקרנות לתוכניות יחודיות בנושאים זיקנה, שאירים, נכות ופגיעה בעבודה.

תכניות זיקנה, שאירים ונכות מבטחות את כל המועסקים, כולל עובדי משק בית. קיימת תוכנית מיוחדת עבור מנהלי תעשייה, בעלי מקצועות חופשיים, עובדי רכבות, עובדי שירותים ציבוריים, עובדי תעופה, עיתונאים, עובדי ציבור, אומנים, סוחרים עצמאיים וחקלאים עצמאיים. המכוסח משלם 7.15% מהכנסתו. מעביד משלם 18.06% מסך כל השכר ועוד 0.5% השתתפות בסיסית. מעסיקים בתעשייה משלמים תוספת מיוחדת. באזורים בהם המצב הכלכלי קשה המעבידים פטורים מתשלום. הממשלה משלמת סכום קבוע לכל גמלת מינימום, את כל ההוצאה לקצבאות המותנות במבחן הכנסה וכיסוי כל גרעון. יש מינימום ממנו משלמים דמי ביטוח, שנקבע על ידי משא ומתן בסקטורים השונים. קיים מקסימום הכנסה לקבלת גמלאות. המקסימום מתעדכן בהתאם לשינויים במדר.

לצורך שירותים רפואיים מבוטחים כל התושבים. לצורך קצבות מחלה ואימהות מבוטחים מועסקים במסחר - מלבד מנהלים - ומקבלי שכר בתעשייה. המבוטח משלם 0.9% מהכנסתו עד למקסימום. בנוסף לכך משלם תשלום "סולידריות" של 0.2% מהכנסותיו מעל אותו מקסימום ועד לגג חדש. עצמאים משלמים 5% מההכנסה ועוד 4% תשלום "סולידריות" לפי אותם כללים כמו השכיר. נשים עצמאיות משלמות סכום קבוע לביטוח קצבות אימהות. המעסיק משלם 9.6% מהשכר ובנוסף תשלום "סולידריות" של 3.8% מאותם תשלומים, כמו השכיר והעצמאי. לביטוח טוברוקולזיס - עוד 2.01% מהשכר. הממשלה מעבירה סכומים שונים וחלקים מהתשלומים שחייבים בהם המעסיקים. קיים מינימום לצורכי

התשלומים.

לצורך קצבת נפגעי עבודה מבוטחים בעלי צווארון כחול, עובדי צווארון לבן במקומות עבודה מסוכנים ועצמאים בחקלאות. קיימת תוכנית מיוחדת ליורדי ים. המבוטח והממשלה אינם חייבים בתשלום. המעסיק משלם בין 6.0% ל-16% מהשכר לפי ענף הסיכון בתוספת 20% מהתשלומים בהם הוא חייב. ההשתתפות הממוצעת היא 5.18%. קיים מינימום ומקסימום לגובה הקצבה.

לצורך קצבת אבטלה מבוטחים מועסקים במקומות עבודה פרטיים מחוץ לעובדים מזדמנים וענתיים וקבוצות מיוחדות. עובדי התעשייה ובנייה מבוטחים לצורך תוספות מיוחדות ותוספות שכר. המבוטח אינו משלם. המעסיק משלם 1.6% מהשכר. מעבידים תעשייתיים משלמים 0.3%, ובבנייה - 0.8% מהשכר עבור אי העסקה מיוחדת, ו-2.2% מהשכר - עבור השלמות שכר. מפעלים בהם פחות מ-50 עובדים משלמים רק 1.9%. הממשלה משלמת הוצאות מינהליות וסובסידיות לעובדים חקלאיים, נוער וקרן לתוספות שכר. יש מינימום לגבייה אך אין מקסימום.

קצבות משפחה משולמות לשכירים, לחלק מהעצמאים המקבלים ביטוחים סוציאליים וכן לחלק ממקבלי דמי אבטלה, אשר להם ילד אחד לפחות, או תלויים אחרים. קיימת תוכנית מיוחדת עבור מועסקים בחקלאות, ביטוח, מיסוי, עיתונות, שירותים ציבוריים, תחבורה ימית ואווירית. המבוטח אינו משלם. המעסיק משלם 6.2% מהשכר, והממשלה - את כל התשלומים הנוספים, והיא מסבסדת את הקצבאות לשכירים ולעצמאים בחקלאות. קיים מינימום לגבייה.

יפן - הממשלה מחזיקה מנגנון ארצי וגובה ומשלמת באמצעות השלטון המקומי. לגבי מערכות ביטוח פרטיות, הארגון של אותן קרנות מפעיל מנגנון מקביל משל עצמו. כך כשמדובר בקצבות זיקנה, שאירים ונכות, מחלה ואימהות.

קצבות זיקנה, שאירים ונכות - קיימים שני סוגים: ממשלתי ופרטי. הממשלתי מכסה תושבים בגיל 20-59. לתושבים בגיל 60-64 ולאזרחים הגרים

מחוץ ליפן יש תוכניות ביטוח ברשות. אלה המעדיפים להשתתף בתוכניות מקבילות פרטיות חייבים לקבל אישור מהממשלה. בנוסף לכך יש תוכניות מיוחדות עבור איכרים, מורי בתי ספר פרטיים, מועסקים בחקלאות, חברות קואופרטיביות של דיירים ועובדי ציבור.

בתוכניות הפרטיות משלמים העובדים והמעסיקים סכומים שווים והם: 6.2% מהשכר לגברים ו-5.95% לנשים, או 12.4% מהשכר בהתאם ל-35 דרגות שכר. עובדי מכרות ויורדי ים 6.8%. קיים מקסימום ומינימום לתשלום ולקבלת הקצבה. בתוכנית הלאומית משלם המבוטח סכום קבוע כל חודש. התשלומים עבור השכירים ונשותיהם כלולים בהפרשות המעסיק עפ"י חוקי העבודה. הממשלה מממנת שליש מהוצאות הקצבאות ומכסה את ההוצאות המינהליות.

לצורך קצבות מחלה ואימהות מבוטחים כל המועסקים בתעשייה ובמסחר במקומות עבודה שבהם לפחות 5 מועסקים. למועסקים אחרים יש ביטוח ברשות. כיסוי רפואי באחריות המדינה יש לכל התושבים שאינם מבוטחים. תוכניות מיוחדות מבטחות אנשים מעל גיל 70, איכרים, מורי בתי ספר פרטיים, מועסקים בחקלאות ובתעשיית הדייג ועובדי ציבור.

לביטוח הרפואי משלמים המבוטח והמעסיק 4.15% מהשכר לפי 39 דרגות שכר. הממשלה משלמת 16.4% מתשלומי הקצבאות והוצאות מינהליות. אם מדובר בחברת ביטוח, הממשלה אינה משתתפת. האחוז הממוצע של התשלום הוא 3.523% לשכיר ו-4.614% למעסיק. קיים מקסימום ומינימום לגבייה ולקבלת קצבאות. לביטוח הרפואי הלאומי המבוטח משלם סכום קבוע בהתאם להחלטתו. המעסיק אינו משתתף, ואילו הממשלה משלמת 50% מהוצאות הטיפוליים הרפואיים, הוצאות מינהל וסובסידיות מקומיות.

לצורך קצבת נפגעי עבודה מבוטחים בביטוח חובה כל המועסקים מלבד קבוצות מסוימות המבוטחות ברשות. המבוטחים מרצון הם עובדים במפעלים שבהם פחות מחמישה עובדים: בחקלאות, ייעור ודייג. קיימות תוכניות מיוחדות עבור יורדי ים ועובדי ציבור. המבוטח אינו משלם דמי ביטוחמי בטוח, ואילו המעסיק משלם בין 0.5% ל-14.5% בהתאם לרמת התאונות בשלוש השנים האחרונות. הממשלה מסבסדת במסגרת התקציב הלאומי.

מערכת אבטלה מכטחת את כל השכירים במפעלים מחוץ לאלה המכוסים בביטוח ברשות ובתוכניות מיוחדות. הביטוח ברשות מקיף מועסקים בחקלאות, ייעור ודיג במקומות עבודה שבהם פחות מ-5 עובדים. תוכניות מיוחדות קיימות עבור עובדים יומיים, יורדי ים ועובדי ציבור. לא מבוטחים אנשים בני 65 ומעלה, עובדים עונתיים לתקופות של עד 4 חודשים. השתתפות המבוטחים היא 0.55% מההכנסות (0.65% לעובדים עונתיים). המעסיק משלם 0.9% מהשכר (1.0% עד 1.1% לעובדים עונתיים). הממשלה - 25% מעלות הקצבאות (33.1% במקרה של דיפיציט) והוצאות מינהל.

קצבאות משפחתיות ניתנות לתושבים שלהם לפחות שני ילדים בני פחות מגיל 18, ושלפחות אחד לא התחיל חינוך חובה (לרב גיל 6). המבוטחים אינם משלמים. המעסיק משלם 70% מהעלות, ואילו הממשלה משלמת 20%, המחוז - 5%, והשלטון המקומי - 5%. לגבי עצמאים ולא מועסקים הממשלה משלמת 66.6%, המחוז והשלטון המקומי 16.7% כל אחד.

הולנדר - קצבות הזיקנה, השאירים והנכות מבוצעות באמצעות בנק מיוחד, הבנק לביטוח חברתי, ובעזרת המעסיקים והמועסקים. קיימים ארגונים תעשייתיים לכל מקצוע וסוג תעשייה המארגנים את קצבות הנכות בתעשייה. להם משרדים אזוריים ומקומיים המקבלים תביעות ומאשרים אותן. גביית הכספים לזיקנה ושאירים נעשית על ידי האגף להכנסות המדינה ועל ידי ארגוני התעשייה לגבי קיצבאות הנכות. ארגוני התעשייה גם אחראים לקצבות בריאות, אימהות ונפגעי עבודה, אבטלה וקצבות משפחה. קיימות כ-60 קרנות הנותנות שירותים רפואיים. השלטון המקומי מנהל את העזרה למובטלים. הבנק לביטוח חברתי מנהל את קצבות המשפחה ללא מועסקים ולגמלאים בעזרת עובדים מקומיים. ארגוני תעשיינים מנהלים את הקצבה בכל סוג תעשייה.

בביטוח זיקנה ושאירים מבוטחים כל התושבים, בביטוח נכות - כל התושבים מגיל 18 ומעלה, כולל נכים מלידה. עקריות בית מכוסות לצורך שיקום ושירותים אחרים. קיימות הטבות נוספות, אך רק לשכירים - לא לעצמאים. המבוטח משלם 10.8% לביטוח זיקנה, 1.2% לביטוח שאירים, כולל שאיריו של נפטר בתאונת עבודה, ו-11.0% לשירותים נוספים לנכים. בעלי הכנסות נמוכות פטורים מתשלום. המעביד משלם 6.2% מהשכר לקצבות נכות, כולל

נכות מעבודה. הממשלה מכסה קצבאות עבור בעלי ההכנסות הנמוכות, הנכים מילדות וכל גירעון שייווצר. קיים מקסימום לגבייה.

לצורך קצבות מחלה, אימהות ופגיעה בעבודה מבוטחים כל מקבלי השכר ומקבלי הכנסות. לצורך שירותים רפואיים - ישנה חובת ביטוח החלה על מקבלי שכר או בעלי הכנסות עד לגג מסוים. לצורך הוצאות רפואיות יוצאות דופן - כל התושבים. קיימות תוכניות מיוחדות עבור עובדי מכרות, יורדי ים, עובדי רכבות ועובדי ציבור. המבוטח משלם 3.15% לצורך שירותים רפואיים, ו-1.0% לקצבאות. המבוטחים ברשות משלמים בהתאם להכנסותיהם. המעביד משלם 4.95% לשירותים רפואיים, 4.3% לקצבות בריאות ו-5.2% להוצאות רפואיות חריגות. הממשלה משלמת עבור בעלי ההכנסה הנמוכה והגמלאים. כמו כן היא משלמת עבור נכים מלידה. קיים מקסימום לגבייה.

קצבת אבטלה מכסה את העובדים השכירים. קיימת תוכנית מיוחדת לעובדי ציבור. המבוטח והמעסיק משלמים בהתאם לענף בו הם מועסקים: בממוצע משלם כל אחד 1.28% מההכנסות. קיים מקסימום לגבייה ולקצבאות.

קצבות המשפחה חלות על כל התושבים שלהם ילד אחד או יותר. המבוטחים והמעסיק לא משלמים. הממשלה מממנת מהתקציב. הקצבה משתלמת בד"כ עד גיל 16, ואם המבוטח נכה, או סטודנט משלמים עד גיל 18 או 27, בהתאמה.

תופעה חדשה במדיניות הסוציאלית בהולנד היא מעבר מתשלומים המבוצעים על ידי העובד והמעסיק לממשלה. כך בשנתיים האחרונות הופחתו שיעורי תשלומי דמי הביטוח כרב הענפים, והמימון הועבר לתקציב המדינה במסגרת כיסוי גרעונות. בקצבות המפחה כל המימון עבר לתקציב המדינה, כאשר קודם לכן כל המימון היה על המעביד, העצמאים והלא מועסקים.

נורבגיה - כל הקצבאות מחוץ לאבטלה, משולמות באמצעות מינהל הביטוח הלאומי דרך משרדים מקומיים. תשלומי המעבידים מועברים דרך משרדי מיסים מקומיים. קצבת אבטלה משולמת באמצעות משרדי העבודה - שירותי תעסוקה מקומיים.

במערכת קצבות הזיקנה, השאירים, והנכות קיימים שני רבדים. האחד - קצבה אחידה (ללא קשר להכנסה) - המבטחת את כלל התושבים, כולל זרים המשרתים על אניות נורבגיות, והשני - לקצבאות התלויות בהכנסה המבטחות את כל השכירים והעצמאים בעלי ההכנסה מעבר לבסיס ושנולדו אחרי 1879. יש קצבאות מופחתות לילידי שנים קודמות ולשאיריהם. בסיס החישוב מתעדכן אוטומטית לפי המדר ורמת השכר ויכול גם להתעדכן בנוסף לכך פעם או פעמים בשנה. קיימות תוכניות מיוחדות עבור יורדי ים, דייגים יורדי יערניים, עובדי רכבות ועובדי ציבור.

לצורך קצבות מחלה ואימהות: מבוטחים לקבלת שירותים רפואיים כל האזרחים כולל זרים המועסקים באוניות נורבגיות. לקצבאות זכאים מועסקים ועצמאים בעלי הכנסה העולה על מחצית הבסיס. הגבלה זו אינה פוטרת את המעסיקים מלשלם את הקצבאות לתקופת השבועיים הראשונים. יש הסדרים מיוחדים עבור יורדי ים, אנשי צבא, דייגים, עובדים מזדמנים ומובטלים.

לצורך דמי פגיעה מעבודה מבוטחים כל השכירים כולל הזרים על האוניות, סטודנטים ואנשי צבא. עצמאים יכולים לבטח עצמם ברשות.

לצורך קצבת אבטלה מבוטחים השכירים (כולל עובדי ציבור) ויורדי ים. ביטוח עצמאים קיים בתנאים מסוימים.

לצורך קצבות המשפחה מבוטחים כל הילדים עד גיל 16.

התשלומים עבור קצבות זיקנה, שאירים, מחלות, אימהות ואבטלה החלים על המבוטח הם כדלהלן: מועסקים 7.9% מההכנסה; אם מתחת לגיל 16 או מעל גיל 69 - 1.2% מההכנסה ומהפנסיה. עצמאים משלמים 12.8% מהכנסתם עד לגג של 12 פעמים הבסיס; מההכנסה מעבר לגג - 7.9%. לקצבת נפגעי עבודה משלם המבוטח העצמאי 0.4% מהכנסתו לביטוח ברשות, ולקצבות משפחה אין המבוטח משלם.

המעסיק משלם עבור קצבות הזיקנה, השאירים, הנכות, המחלה, האימהות, פגיעה בעבודה והאבטלה 17.2% מהשכר. באזורים גאוגרפיים ספציפיים יש

שיעורים נמוכים יותר, שהם 2.7%, 10.5% ו-13.7% בהתאם לאיזור. בנוסף המעביד משלם בזמן מחלה עבור השבועיים הראשונים. אין השתתפות בקצבות משפחה.

השלטון המקומי בכפר משלם 0.3% מהבסיס, שממנו כלל האוכלוסייה משלמת את דמי הביטוח. בערים שמלם השלטון המקומי 1.25% מאותו בסיס. הממלה מכסה כל גרעון ובנוסף לכך כל תשלום עבור קצבות משפחה.

מקסימום ההכנסה לקבלת קצבות זיקנה, שאירים, ונכות: שמונה פעמים הבסיס ועוד שליש מההכנסה המחושבת לצורך הפנסיה הבסיסית - אין מקסימום לגבייה. אין תשלומי דמי ביטוח אם ההכנסה נמוכה, ובכל מקרה סה"כ דמי הביטוח אינם יכולים לעלות על 25% מההכנסה.

המקסימום לקצבות מחלה, אימהות ואבטלה הוא 6 פעמים הבסיס לקבלת הקצבה. אין מקסימום לגבייה.

ספרד - המכון הלאומי לביטחון חברתי משלם את הקצבאות ואחראי לביצוע המינהלי. המכון הלאומי לשירותים חברתיים מקנה שירותים לאוכלוסיות הנזקקות. המכון הלאומי לבריאות מפעיל בתי חולים ומרכזים רפואיים. קצבת האבטלה משולמת על ידי מכון לאומי לתעסוקה.

לצורך קצבאות: זיקנה, שאירים, נכות, מחלה, אימהות ומשפחה משלמים המבוטחים 4.8% מההכנסה לפי 12 סוגי תעסוקה. המעביד משלם לפי אותם סוגי תעסוקה 24%. הממשלה משתתפת בתקציב השנתי. קיים מקסימום לגבייה ולתשלום קצבאות, שמשתנה בהתאם לסוגי התעסוקה. לעובדים צעירים במקומות עבודה שיש בהם תוכניות לימוד מקצוע ניתנת הנחה בשיעור של 75% מהתשלום.

לצורך קצבאות אלה מבוטחים כל המועסקים בתעשייה ובשירותים. הגמלאים מבוטחים לשירותים רפואיים. קיימות תוכניות מיוחדות עבור עובדי חקלאות, עובדי משק בית, עצמאים, יורדי ים ועובדי ציבור.

לצורך קצבת נפגעי עבודה מבוטחים כל המועסקים. קימות תוכניות מיוחדות לסוגים מסוימים. המבוטח אינו משלם. המעביד משלם בין 0.9% ל-18% מהשכר לפי ענף סיכון, והממשלה אינה משתתפת.

מערכת האבטלה מבטחת מועסקים בתעשייה ובשירותים, עובדי רכבות, עובדי מכרות ויורדי ים. עובדים לתקופות קצרות אינם מבוטחים. קימות תוכניות מיוחדות עבור עובדים בחקלאות ועובדי מקצועות חופשיים. המבוטח משלם 1.1% עד - 6.3% לפי אותן דרגות, והממשלה מסבסדת בסכומים שונים. קיים מקסימום לגבייה ולתשלומים.

שוודיה - ניהול התוכניות נעשה בידי גופי ביטוח חברתי אזוריים. הגבייה מהעצמאים נעשית באמצעות מס הכנסה. הגבייה מהמועסקים מתבצעת במקור ע"י שלטונות המס יחד עם תשלומי מס ההכנסה של המעבידים. קצבת האבטלה מנוהלת על ידי 46 קרנות של איגודים מקצועיים המאושרים על ידי הממשלה. הקרנות מנוהלות על ידי פקידי האיגודים ונציג הממשלה. קיימת גם תוכנית ללא-מאגדים המנוהלת על ידי פקידי לשכות עבודה. התדלומים לקרנות האגודה נאספים יחד עם מיסי האיגוד.

המערכת הפנסיונית (זיקנה, שאירים ונכות) מורכבות משני רבדים: האחד - קצבה אחידה המבטחת את כל האזרחים, התושבים וזרים שהיו להם תקופות תושבות ארוכות. השני - קצבה התלויה בכנסה. מבוטחים שכירים ועצמאים שהכנסתם מעל בסיס. הבסיס מתעדכן באופן אוטומטי כל שנה בהתאם לעליית המחירים. המבוטח השכיר אינו משלם. העצמאי משלם 9.45% מהכנסתו לקצבה האחידה, 11.0% לקצבאות המותנות בהכנסה ולקצבה חלקית - 0.5%. המעביד משלם כמו העצמאי. הממשלה מממנת כ-25% מהקיצבה האחידה. קיימת תוכנית מיוחדת עבור עובדי ציבור.

לצורך קצבת מחלה ואימהות מבוטחים רק עובדים שהכנסתם גבוהה מסכום שנתי מסוים, רוב עקרות הבית והבעלים התלויים. לשירותים רפואיים זכאים כל התושבים. השכיר לא משלם. העצמאי והמעביד משלמים כל אחד 10.1% מההכנסה/שכר המכסים כ-85% מההוצאה. הממשלה משלמת כ-15%. מת כ-15%.

לצורך פגיעה בעבודה מכוסים כל התושבים השכירים והעובדים העצמאיים. תושבים העובדים בחוץ לארץ מבוטחים אם עבודתם אינה עולה על שנה. זרים המועסקים בשוודיה על ידי זרים - רק אם העבודה נמשכת יותר משנה. השכיר אינו משלם, ואילו העצמאי והמעסיק משלמים כל אחד 0.9% מההכנסה/שכר. הממשלה אינה משתתפת מחוץ לסובסידיות עבור ביטוח מחלה. המקסימום להטבות תקופתיות הוא 7.5 פעמים הסכום הכסיסי.

קצבת האבטלה מנוהלת על ידי האיגודים המקצועיים וחברות בקרן האבטלה. בדרך כלל החובה חלה על חברי האיגוד. הקרנות חייבות לקבל גם מבוטחים שכירים ברשות אשר אינם חברים באיגוד מקצועי. כשני שלישים מהשכירים רשומים בקרנות. לא יכולים לבטח עצמם שכירים צעירים עד גיל 15, או מבוגרים מגיל 64 אשר אינם מתאימים לעבודה. קיימת תוכנית ממשלתית לאלה שאינם יכולים להתאים לתוכניות הקרנות. המבוטחים משלמים סכום חודשי לקרנות המכסות כ-23% מההוצאות. לתוכנית הממשלתית לא משלמים. המעסיק משלם 2.16% עבור שתי התוכניות. הממשלה מכסה כ-46% מתוכניות הקרנות וכשליש מהתוכנית הממשלתית.

לצורך קצבת משפחה מבוטחים ל התושבים, שלהם ילד אחד לפחות. כל התשלום חל על הממשלה.

אנגליה - משרד הבריאות והביטחון הסוציאלי מנהל את מערך בדיקת הקצבאות ואישורן באמצעות משרדים אזוריים ומקומיים. שירותי הבריאות מנוהלים באמצעות 15 משרדים אזוריים, ובישובים - על ידי שלטונות הבריאות. הגבייה מתבצעת באמצעות מינהלת גבייה מרכזי. לדמי אבטלה אחראי משרד העבודה באמצעות משרדים אזוריים ומשרדים הנותנים שירותים למובטלים. עבודתם כוללת את אישור התביעות ותשלומם.

לצורך קצבות זיקנה, שאירים ונכות מבוטחים כל התושבים. אפשרות לביטוח ברשות - לשכירים בעלי הכנסה שבועית נמוכה, לעצמאים המשוחררים מתשלומי חובה וללא מועסקים. יש גם אפשרות לביטוח פרטי, אך הכיסוי חייב להיות לפחות בגובה הכיסוי המובטח על ידי הביטוח הסוציאלי.

המבוטח השכיר משלם בין 5% ל-9% מהכנסתו השבועית, בהתאם לרמת הכנסה עד למקסימום. במקרים בהם לא לוקחים בחשבון את כל מרכיבי השכר שיטת החישוב שונה. עצמאי משלם סכום קבוע ועד 6.3% מהכנסתו בין מינימום למקסימום. הבלתי-מועסקים משלמים סכום שבועי קבוע. המעסיק משלם בין 5% עד ל-10.45% בהתאם לרמת ההכנסה. הממשלה מממנת 5% מסך כל דמי הביטוח ואת כל ההוצה לקצבאות המוחנות בהכנסה. קיים מינימום ומקסימום לגבייה. לעצמאים והלא עובדים אין מקסימום.

תשלומים אלה מכסים את קצבות הזיקנה, שאירים, נכות, שירותים רפואיים, תשלומים בזמן מחלה, אימהות, פגיעה בעבודה והטבות למובטלים.

כל התושבים מבוטחים לצורך טיפול רפואי. לצורך קצבת אימהות ודמי מחלה מבוטחים שכירים ועצמאים מעל להכנסה מסוימת. הממשלה משלמת 85% משירותי הבריאות הלאומיים.

לצורך פגיעה בעבודה מבוטחים כל המועסקים מחוץ לעצמאים.

בביטוח אבטלה מבוטחים כל המועסקים שהכנסתם גבוהה מבסיס מסוים. לא מבוטחים: עצמאים, נשים נשואות ואלמנות המשלמות תשלומים מוקטנים.

לצורך קצבת משפחה מבוטחים כל התושבים עם ילד אחד או יותר. כל התשלומים הם על חשבון הממשלה.

נ ט פ ח י ם

לוח מס. 1 - תשלומי גבייה וגמלאות בענפי זקנה, שאירים ונכות בארצות שונות

תשלומי גבייה	דנמרק	צרפת	גרמניה	יוון	איטליה
המבוטח	לקצבה אחידה: 3.5%; קצבה תלויה בהכנסה: סכום קבוע.	לקצבת זקנה: 7.6% מההכנסה לפנסיה. לביטוח שאירים 0.1% מכלל ההכנסה.	9.35% משכר; 18.7% עצמאי.	4.75% משכר; 6.95% במקום מסוכן.	7.15% משכר.
המעביד	סכום קבוע לפי מספר עובדים.	8.2% מכלל השכר.	9.35% מהשכר; 18.7% כאשר השכיר אינו משלם כי לא מגיע למינימום.	9.5% מהשכר; 10.9% במקום מסוכן.	18.06% מכלל השכר ועוד 0.5% השתתפות בסיסית. באזורים במצב כלכלי קשה - פטור.
הממשלה	90% מקצבה אחידה. כמעט כל הנכות. אין השתתפות בקצבה תלויה בהכנסה.	-	בסביבות 15% מתשלומים לגמלאים ו-18.7% מדמי הביטוח בזמן אבטלה וקבלת דמי לידה.	כל הקצבאות המיוחדות לפנסיה. תשלומים שנתיים בהתאם לצורך.	מכסה קצבאות תלויות הכנסה, וכל גרעין.
מקסימום הכנסה	-	מקסימום לגבייה ולתשלומי גמלאות.	מקסימום לגבייה.	מקסימום לגבייה ולקצבאות מתעדכן כל 4 חודשים לפי המדד.	מקסימום לקבלת הטבות; מתעדכן לפי מדד.
מינימום הכנסה	-	-	לשכיר - משלם רק אם מרוויח יותר מ-10% מחקרה. מינימום לגבייה.	הגבייה מבוססת על שכר בפועל וגובה הקצבאות לפי שכר ממוצע לפי קבוצות הכנסה.	מינימום לגבייה שנקבע במשא ומתן.
הגוף הגובה	השלטון המקומי.	סוכנויות גבייה עבור ביטוח לאומי.	18 המדינות ו-2 תוכניות ביטוח מיוחדות, ומוסד פדראלי לביטוח שכירים.	המכון לביטוח לאומי, וקרנות לעובדים בלתי מאורגנים לפי תעסוקה ומקום העבודה.	מכון לביטוח חברתי ומכונים וקרנות לתוכניות יחודיות.
הגוף המבצע תשלומים	השלטון המקומי.	בישובים בהם אין סוכנויות - השלטון המקומי.	18 המדינות ו-2 תוכניות ביטוח מיוחדות, ומוסד פדראלי לביטוח שכירים.	המכון לביטוח לאומי, וקרנות לעובדים בלתי מאורגנים לפי תעסוקה ומקום העבודה.	מכון לביטוח חברתי ומכונים וקרנות לתוכניות יחודיות.
ציבור המבוטחים	לקצבה אחידה, כל החושבים לקצבה תלויה בהכנסה מועסקים, כולל סטודנטים וחלמידים, גילים 16-66.	כ-70% מהשכירים. הסדרים מיוחדים: חקלאים, אנשי כמורה, עובדי מרות, עובדי רכבות, שרותי ציבורים, יורדי ים, עצמאיים. בטוח ברשות: עקרות בית, ולא מועסקים המטפלים בקרוב נכה.	מועסקים, מחלמדים ומקבלי קצבת אבטלה. תוכנית מיוחדת לעצמאיים, עובדי מרות, אמנים, עובדי ציבור, ואיכרים. ביטוח ברשות: עקרות בית, אזרחים הגרים בחו"ל, וזרים הגרים תקופות ארוכות בגרמניה.	מועסקים בתעשייה, מסחר, עצמאיים עירוניים, הסדרים מיוחדים לעובדי חקלאות, עובדי ציבור, אומנים. ביטוח ברשות: ליוונים בחוץ לארץ ולעובדים שעבדו לפחות 2,700 שעות.	מועסקים כולל עובדי משק בית. תוכניות מיוחדות למנהלי תעשייה, מקצועות חופשיים, עובדי רכבות, שרותים, ציבוריים, תעופה, עתונאים, אומנים, סוחרים עצמאיים, וחקלאיים עצמאיים.

לוח מס. 1 - המשך

אנגליה	שוודיה	ספרד	נורווגיה	הולנד	יפן	חשלומי גבייה המבוטח
שכיר-5%-9% מהכנסה לפי דרגות שכר. עצמאי סכום קבוע + 6.3% מהכנסתו. לא מועסקים סכום פטור.	שכיר פטור, עצמאי 9.45% מהכנסה לקצבה אחידה. 11.0% לקצבה תלוית הכנסה. 0.5% לקצבה חלקית.	וו"ש, נכות, מחלה, אמהות ומשפחה 4.8% מההכנסה לפי 12 דרגות שכר.	לכל הקצבות פרט למשפחה משלמים; 7.9% מההכנסה. אם מתחת לגיל 16 או מעל לגיל 69 - 12%. עצמאיים-12.8% עד לגג ומעבר לזה - 7.9%	10.8% לזקנה. 1.25% שאירים 11.0% שירותים לנכים	לקצבה ממשלתית סכום קבוע. שכירים ונשותיהם פטורים. בפרטי-6.2% מהשכר לגבר ו-5.95% לאשה או-12.4% לפי רמות שכר, לבטוח ברשות. עובדי מכרות ויורדי ים - 6.8%	
5% עד 10.45% בהתאם לרמת שכר.	9.45% לקצבה אחידה 10.2% לתלויות הכנסה; 0.5% לקצבה חלקית.	24% לפי אותן דרגות שכר.	17.2% מהשכר. באזורים גאוגרפיים מיוחדים בין 2.7% ל-13.7%.	6.2% מהשכר לזו"ש ונכות כולל נכות מעבודה.	לקצבה ממשלתית - כלול בחשלומים לתוכניות הקשורות לתעסוקה. בפרטי כמו מבוטח.	המעביד
5% מהתשלומים כל ההוצאה לקצבות מותנות הכנסו	25% מהקצבה האחידה.	השתתפות בתקציב שנתי.	השלטון המקומי משלם חלקית והממשלה מכסה גרעונות.	מכסה קצבות בעלי הכנסה נמוכה, נכים מילדות ומכסה גרעונות.	לקצבה ממשלתית 1/3 מההוצאות החשלומים והוצאות מנהליות בפרטי - פטור.	הממשלה
מקסימום לגביז		לגבייה ולקבלת קצבות.	מקסימום לגבייה מעצמאים 12 פעם בסיס. לחשלומים 8 X בסיס.	מקסימום לגבייה	מקסימום לגבייה לחשלומי גמלאות.	מקסימום הכנסה
מינימום לגבי	עדכון אוטומטי שנתי לפי מדד.	עובדים צעירים בחניכות פטורים מ-75% מהתשלום.	הכנסה נמוכה - פטור. מקסימום גבייה 25% מההכנסה. מתעדכן לפי מדד ורמת שכר.	מינימום לשכירים; מתחתיו פטורים מחשלומו.	מינימום לגבייה לחשלומי גמלאות.	מינימום הכנסה
משרד הכנסות הגובה מההכנסות.	גבייה מעצמאים-מס הכנסה. מועסקים ומעבידים-במקור עם חשלומי מס הכנסה.	מכון לאומי לבטחון חברתי והאוצר הכללי לבטחון חברתי.	מינהל הביטוח הלאומי. מיסי המעבידים דרך משרדי מיסים מקומיים.	האגף להכנסות המדינה. קצבות נכות - ארגוני תעשייה, לפי מקצועות.	השלטון המקומי, לקצבות ממשלתיות. ביטוח פרטי-מנגנון נפרד של על קרן.	הגוף הגובה
משרד הבריאות והבטחון הסוציאלי.	גופי ביטוח חברתי אזוריים.	מכון לאומי לבטחון חברתי והאוצר הכללי לבטחון חברתי.	מינהל הביטוח הלאומי. מיסי המעבידים דרך משרדי מיסים מקומיים.	בנק לביטוח חברתי יחד עם ארגוני מעסיקים ומועסקים.	השלטון המקומי, לקצבות ממשלתיות. ביטוח פרטי-מנגנון נפרד של על קרן.	הגוף המבצע חשלומים
כל התושבים. ביטוח ברשות לשכירים ועצמאים בעל הכנסה נמוכה וללא מועסקי אפשר לבטח פ אך הכיסוי ח להיות לפחות בגובה הכיסוי הממשלתי.	אזרחים תושבים זרים עם תקופות תושבות ארוכות. בקצבה תלוית הכנסה רק השכירים והעצמאים המרוויחים מעבר לבסיס.	כל המועסקים בתעשייה ובשרותים. תוכניות מיוחדות עבור עובדי חקלאות, משקי בית, עצמאים, יורדי ים ועובדי ציבור.	אחידה-תושבים כולל זרים על אוניות. תלויות הכנסה - שכירים ועצמאיים להם הכנסה מעל בסיס ונולדו אחרי 1897. לילידי שנים קודמות - קצבות מוקטנו. תוכניות מיוחדות עבור יורדי ים, דייגים, יערנים, עובדי רכבות ועובדי ציבור.	כל התושבים לזקנה ושאירים וכל הבוגרים לנכות מילדות. עקרות בית - שיקום ושרותים אחרים בלבד. לשכירים הסבות נוספות.	בממשלתי - תושבים בגילים 20-59 תושבים בגילים 60-64 ואזרחים הגרים מחוץ ליפן - תוכניות בטוח ברשות בפרטי באישור הממשלה. תוכניות מיוחדות עבור איכרים, מורים בבתי ספר פרטיים, מועסקים בחקלאות, חברי קואופרטיבים של דייגים ועובדי ציבור.	ציבור המבוטחים

לוח מס. 2 - תשלומי גבייה וגמלאות בענפי מזלה ואמהות בארצות שונות

איטליה	יוון	גרמניה	צרפת	דנמרק	תשלומי גבייה המבוטח
0.9% מהכנסתו ו-0.2% מחלק מההכנסה - תשלום "סולידריות". העצמאי 5% מהכנסתו ו-4% - "סולידריות". נשים עצמאיות - סכום קובע לקצבאות אמהות.	2.25% מהשכר 4% מגמלה.	3.65% עד 23.2% בהתאם לקרן בה מבוטחים. בעלי הכנסה נמוכה פטורים. לגמלאים -5.9% מהגמלה.	כולל נכות ושאיירים.	כולל גם דמי פגיעה בעבודה.	אינו תייב בתשלום; עצמאי רשאי לבטח עצמו מעבר ל-3 שבועות.
9.6% מהשכר ו-3.8% - "סולידריות". לטוברקולוזיס 2.01% מהשכר.	4.5% מהשכר.	3.65% עד 23.2% עד לחקרה ו-7% עד 19.6% עבור מרווחים פחות מינימום	ברשות 12.6% מהשכר.	משלם ימי מחלה עד 5 שבועות.	המעביד
תשלומים שונים.	תשלומים שנתיים לפי הצורך.	סיבסוד מענקי אמהות וחופשת לידה. הטבות למובטלים, מתלמדים, עובדי מכרות, אכרים בגמלאות ושרוים בריאות לסטודנטים.	12% מפרמיות ביטוח רכב, חלק ממיסים לפרסום אלכוהול, חרופות וסבך. מימון בניית בתי חולים וחלק מתשלומים לשרותים חברתיים ובריאותיים.	משלמת את ימי המחלה לאחר תשלומי המעביד. 25% מהמימון על השבון השלטון המקומי. מימון כל הטיפול הרפואי.	הממשלה
מינימום לתשלום גמלאות.	מקסימום לגבייה ולתשלומי גמלאות.	קיים מקסימום לגבייה למעסיקים ומקסימום לגבייה ולתשלומים המתעדכן פעם בשנה ל-75% מהחקרה לתשלומי גבייה לפנסיה.	מקסימום הכנסה	מקסימום הכנסה	מקסימום הכנסה
המכון לביטוח חברתי.	המכון לביטוח חברתי. קרנות נוספות רבות לפי חקוקה ומעסיק.	קרנות קופות חולים מקומיים או לפי מקצוע או מקום עבודה.	סוכנויות גבייה משותפות לממשלה ולגופים אזוריים ומקומיים.	השלטון המקומי.	וגוף הגובה
" "	" "	" "	" "	" "	וגוף המבצע תשלומים
למתן שרותים רפואיים שרות לאומי לבריאות באמצעות מחוזות.	למכון מרפאות ובתי חולים ומקיים קשרים עם מקומות פרטיים.	הסכמים עם רופאים פרטיים.	" "	" "	יבור המבוטחים
כל התושבים לשרותים רפואיים. למחלה ואמהות - מועסקים במסחר ותעשייה פרט למנהלים.	ראה זקנה שאירים ונכות. בנוסף גמלאים מבוטחים להטבות רפואיות כאשר אין להם ביטוח אחר.	כל המשתכרים, מתלמדים, מקבלי אבטלה ונכים. גמלאים שכירים ועצמאים המשתכרים פחות מסכום מסויים. סטודנטים - לביטוח בריאות בלבד. חובניות מיוחדות עבור עובדי ציבור ומכרות, אמנים וחקלאים עצמאיים קיים ביטוח ברשות שכירים המרוויחים למעלה מסכום מחייב.	כ-72% מהשכירים. גמלאים ולא מתפרנסים מבוטחים לשרותים רפואיים. תוכניות מיוחדות עבור חקלאים עובדי מכרות, עובדי ציבור ושרותים, עצמאים לא חקלאיים ועצמאים חקלאיים.	כל התושבים - לטיפול רפואי. לתשלומי מחלה עצמאיים, שכירים העובדים לפחות שלושה שבועות אצל אותו מעביד. לאמהות שכירים ועצמאיים. אחרים יכולים לבטח עצמם ברשות.	

לוח טס - 2 המסד

אנגליה	שוודיה	ספרד	נורווגיה	הולנד	יפן	
ראה תשלומים לזו"ש ונכות.	שכיר - פטור עצמאי - 10.3% מהכנסה.	ראה תשלומים לזו"ש ונכות.	ראה תשלומים לזו"ש ונכות.	כולל גם נפגעי עבודה. 3.15% לשירותים רפואיים 1% לקצבאות. מבוסחים ברשות לפי הכנסותיהם.	לבטוח רפואי 4.15% מהשכר לפי 39 דרגות שכר. לחברת ביטוח לאומי רפואי-סכום קבוע.	תשלומי גבייה המבוטח
"	מעביד 10.3% משכר.	"	"	4.95% לשירותים רפואיים 4.3% לקצבאות בריאות 5.2% לרפואי חריג.	לבטוח רפואי 4.13% מהשכר לפי 39 דרגות שכר. לביטוח רפואי לאומי - פטור.	המעביד
עבור שירותים רפואיים 85% מהעלות.	כ-15% מההוצאה.	"	"	כל התשלומים עבור בעלי הכנסות נמוכות, גמלאים ונכים מלידה.	לבטוח רפואי 16.4% מחשלומי קצבאות והוצאות מנהל. 50% מההוצאות לטיפולים רפואיים. הוצאות מנהל וסובסידיה מקומית.	הממשלה
		ראה זו"ש ונכות.		מקסימום לגבייה.	אין השתתפות בבטוח רפואי דרך חברות פרטיות.	מקסימום הכנסה מינימום הכנסה
משרד הכנסות הגובה על ההכנסות.	מעצמאיים - מס הכנסה ממועסקים - גבייה במקור ע"י שלטונות המס.	משרדי מיסים מקומיים.	מנהל הביטוח הלאומי.	ארגוני תעשייה ו-60 קרנות לשירותים רפואיים.	השלטון המקומי: חברות ביטוח רפואי פרטיות (כ-1600)	הגוף הגובה
משרד הבריאות והבטחון הסוציאלי באמצעות משרד אזוריים ומקומיים, שר בריאות - 15 משרדים של שלטונות הבריאות.	גופי ביטוח חברתיים אזוריים	מכון לאומי לבטחון חברתי והאוצר הכללי לבטחון חברתי - משלמים קצבאות. המכון הלאומי לבריאות מפעיל בתי חולים ומרפאות.		"	"	הגוף המבצע תשלומים
מועסקים ועצמאים המרוויחים למעלה מסכום מסויים, רוב עקרות הבית והבעלים החלויים. לשרותים רפואיים, כל התושבים.	עובדים המרוויחים למעלה מסכום מסויים, רוב עקרות הבית והבעלים החלויים. לשרותים רפואיים, כל התושבים.	מועסקים בתעשייה וברווחים. גמלאים מבוסחים לשרותים רפואיים. תוכנית מיוחדת עבור חקלאים, עצמאים, יורדי ים ועובדי ציבור.	כל האזרחים כולל זרים על אוניות, לשרותי בריאות. לקצבאות - שכירים ועצמאיים עם הכנסות למעלה מחצי בסיס. תוכניות מיוחדות עבור יורדי ים, אנשי צבא, דייגים, עובדים מזדמנים ומובטלים.	כל מקבלי שכר והכנסות. לשירותים רפואיים כל מקבלי שכר ובעלי הכנסות עד גג. להוצאות רפואיות חריגות - כל התושבים תוכניות מיוחדות עבור עובדי מכרות, יורדי ים, עובדי ציבור ורכבות.	המועסקים בתעשייה ובמסחר. לאחרים יש ביטוח ברשות. ביטוח לאומי רפואי לכל התושבים שאינם מבוסחים. תוכניות מיוחדות עבור בני 70+, אכרים, מורי בתי ספר פרטיים, מועסקים בחקלאות, בתעשייה ובדייג ועובדי ציבור.	ציבור המבוטחים

לוח מס. 3 - תשלומי גבייה וגמלאות בענף פגיעה בעבודה בארצות שונות

איטליה	ירון	גרמניה	צרפת	דנמרק	תשלומי גבייה
-	-	-	-	ראה מחלה ואמהות	המבוסס
0.5% עד 16% לפי רמת סיכון + 20% מהתשלומים, במוצע 5.18%	1.0% מהשכר. 2% אם אינו עומד בדרישות חוקי בטיחות.	בהתאם לענף סיכון במוצע 1.38% מהשכר.	כל התשלום עליו. בהתאם לענפי סיכון. ממוצע 3.73%	ראה מחלה ואמהות. לנכות מעבודה ביטוח בחברות פרטיות.	המעביד
-	-	סיבסוד קרו לתאונות חקלאיות וניסוי ההוצאות עבור סטודנטים וילדי גנים.	-	ראה מחלה ואמהות.	הממשלה
הקצבה נעה בין מינימום למקסימום.		מקסימום לתשלום הקצבה.	מקסימום לגבייה.	לנכות - תשלום עד למקסימום המחודש לפי שכר ממוצע.	מקסימום הכנסה
					מינימום הכנסה
מכון לאומי לתאונות.	המכון לביטוח חברתי. קרנות נוספות לפי חסוקה ומעביד.	מוסדות אוטונומיים בחעשייה והחקלאות. רשות חובה של מעבידים גוף מיוחד עבור חלק מעובדי הציבור.	ראה מחלה ואמהות.	ראה מחלה ואמהות. לגבי נכות מעבודה, חברות ביטוח פרטיות.	הגוף הגובה
" "	" "	" "	" "	" "	הגוף המבצע תשלומים
השרות לבריאות לאומי					ציבור המבוטחים
בעלי צווארון כחול, עובדי צווארון לבן במקומות מסוכנים, עצמאיים בחקלאות, תוכנית מיוחדת ליורדי ים.	מועסקים בחעשייה ובמסחר.	שכירים, רוב עצמאיים, מחלמדים, סטודנטים, ילדים בגני ילדים ועוזרות בית. קיים הסדר מיוחד עבור עקרות בית.	מועסקים (72% מהשכירים) סטודנטים ועובדים מחנדבים בארגונים לשירותים חברתיים. הסדרים מיוחדים לחקלאות, עובדי מכוניות, עובדי רכבות, שירותים, עובדי ציבור, יורדי ים, עצמאיים לא חקלאיים ועצמאיים חקלאיים, לא מבוטחים עצמאיים אומנים.	כל השכירים. עצמאיים בענף הדייג ועובדי אוניות.	

לוח מס. 3 - המשך

אנגליה	שוודיה	ספרד	נורבגיה	הולנד	יפן	
						תשלומי גבייה
						המבוטח -
ראה תשלומים לזו"ש ונכות.	שכיר פטור. עצמאי 0.9% מהכנסה.	-	ראה תשלומים לזו"ש ונכות.	תאונות עבודה מאוחדים עם כיטוח רפואי, מחלה ונכות.		
"	0.9% משכר.	0.9% עד 18% לפי רמות סיכון.	"	"	בין 0.5%-ל-14.5%	המעביד לפי דמת תאונות בשלוש השנים האחרונות.
"	-	-	"	"		סיבסוד במסגרת התקציב לאומי.
	מקסימום לקבלת הטבות זמניות (7.5 פעם הבסיס).	מקסימום לגבייה ולתשלומי גמלאות.	ראה זו"ש ונכות.			הממשלה
	מתעדכן לפי מדד.		"	"		מקסימום הכנסה
משרד הכנסות הגובה על ההכנסות.	מעצמאיים - מס הכנסה. ממועסקים - גבייה במקור על-ידי שלטונות המס.		משרדי מיסים מקומיים.			מינימום הכנסה
משרד הבריאות והבטחון הסוציאלי באמצעות משרדים אזוריים ומקומיים.	גופי ביטוח חברתיים אזוריים.	מכון לאומי לבטחון חברתי והאוצר הכללי לבטחון חברתי.	מנהל הביטוח הלאומי.			הגוף הגובה באמצעות משרדי עבודה מקומיים ומפקחי משרדים.
מועסקים. תוכני מיוחדות עבור עובדי מכוניות, ביטוח לעצמאיים.	כל השכירים והעצמאיים הזרים העובדים בשוודיה למעלה משנה ושורדים העובדים בחו"ל למעלה משנה.	כל השכירים. קיימות תוכניות מיוחדות עבור קבוצות שונות.	כל השכירים כולל זרים על אוניות, סטודנטים ואנשי צבא. לעצמאיים ביטוח ברשות.			הגוף המבצע תשלומים
						ציבור המבוטחים
						כל המועסקים פרט למבוטחים ברשות והם עובדי מפעלים בהם פחות מ-5 עובדים, עובדי חקלאות, יעור ודייג. תוכניות מיוחדות ליוורדים ועובדי ציבור.

לוח מס. 4 - תשלומי גבייה וגמלאות בענף משפחה באמצעות שונוח

איטליה	יוון	גרמניה	צרפת	דנמרק	תשלומי גבייה
-	1% מהשכר.	-	שכיר - פטור עצמאי - 8% מהכנסות עד לגג ומעבר לזה - 3.5%	-	המבוטח
6.2% מהשכר.	1% מהשכר.	-	8% מהשכר עד לגג ומעבר לזה - 3.5%	-	המעביד
תשלומים שונים ומסבסוח קצבאות לחקלאים שכירים ועצמאיים.	-	הכל על הממשלה.	-	הכל על הממשלה.	הממשלה
-	מקסימום לגבייה ולחשלוס קצבאות.	-	מקסימום לגבייה.	-	מקסימום הכנסה
מינימום לגבייה.	-	-	-	עדכון כל חצי שנה לפי מדד.	מינימום הכנסה
לחקלאים שכירים ועצמאיים.	-	-	-	-	-
המכון לביטוח חברתי באמצעות סניפיה.	המכון לביטוח לאומי.	-	קרנות לאומיים בשיתוף הממשלה.	-	הגוף הגובה
משרדי השומה.	שירותי התעסוקה.	המכון הפדראלי לעבודה באמצעות משרדים אזוריים ומקומיים.	" "	השלטון המקומי.	הגוף המבצע תשלומים
מועסקים, עצמאיים מקבלי בטוחים סוציאליים וחלק ממקבלי דמי אבטלה, אשר להם לפחות ילד אחד או חלוי.	מועסקים בחעשייה ובמסחר להם לפחות ילד אחד.	כל התושבים להם לפחות ילד אחד. קיים הסדר מיוחד לעובדים זרים שילדיהם מחוץ לגרמניה.	משפחות להם לפחות ילד אחד, מקבלים תוספת משפחתית. לפחות 2 ילדים, קיצבת משפחה. אמהות תושבות מקבלות מענק לידה וקיצבת הריון. הבטחת מינימום לתושבים עם לפחות 3 ילדים חלויים. תוכנית מיוחדת לחקלאים עובדי פסי רכבת ועובדי שרותים ציבוריים.	כל התושבים אזרחים וזרים הגרים בדנמרק לפחות שנה ולהם לפחות ילד אחד.	ציבור המבוטחים
תוכניות מיוחדות למועסקים בחקלאות ביטוח, מיסוי, עתונות, שרותים ציבוריים תחבורה ימית ואוירית.	-	-	-	-	-

לוח מס. 4 - המשך

אנגליה	שוודיה	ספרד	נורבגיה	הולנד	יפן	
						חשלומי גבייה
-	-	ראה חשלומים לזו"ש ונכוח.	-	-	-	המבוטח
-	-	" "	-	-	70% מהעלות. במשכורות גבוהות כל ההוצאה.	המעביד
כל העלות.	כל העלות.	" "	כל העלות.	מימון מהתקציב.	למועסקים 20% מהעלות - הממשלה " 5% - המחוז " 5% - השלטון המקומי ללא מועסקים ועצמאיים 66.6% - הממשלה 16.7% - המחוז 16.7% - השלטון המקומי	הממשלה
						מקסימום הכנסה
						מינימום הכנסה
-	-				השלטון המקומי.	הגוף הגובה
משרד הבריאות והבטחון הסוצי באמצעות משרד מקומיים.	משרדי ביטוח חברתי אזוריים.	המכון הלאומי לבטחון חברתי והאוצר הכללי לבטחון חברתי.	מנהל הביטוח הלאומי דרך משרדים מקומיים.	בנק לביטוח חברתי לגבי כל מועסקים וגמלאיים. לגבי המועסקים בחעשייה-ארגונים לפי סוג חעשייה.	" "	הגוף המבצע חשלומים
תושבים להם לי ילד אחד.	כל התושבים להם לפחות ילד אחד.	כל המועסקים.	כל הילדים התושבים עד גיל 16.	כל התושבים להם ילד אחד או יותר.	תושבים להם לפחות שני ילדים בני פחות מגיל 18 ושלפחות אחד מהם לא התחיל חינוך חובה (עד 6).	ציבור המבוטחים

לוח מס. 5 - חשלומי גבייה וגמלאות בענף אבטלה בארצות שונות

אטליה	יוון	גרמניה	צרפת	דנמרק	חשלומי גבייה
					המבוטח
-	1% מהשכר.	2.15% מההכנסה בחנאי שהיא למעלה מ-10% מחקרה.	2.47% מהשכר + 0.5% על חלק מהשכר השנתי.	8 X שכר יומי הגבוה.	
0.01% סכום בסיסי 1.6% מהשכר. מעבודי תעשייה - 0.3% מעבודי בנייה - 0.8% בשביל אי העסקה מיוחדת 2.2% להשלמת שכר. מפעלים בהם פחות מ-50 עובדים - 1.9%.	2% מהשכר.	2.15% מהשכר במקרים בהם למטה מ-10% מהחקרה בין 4.3% ל-5.86%.	4.43% מהשכר.	12 X שכר יומי גבוה.	המעביד
הוצאות מנהליות וסבסוד לעובדים החקלאיים, חקסוקת נער וקרן לתוספות שכר.	-	מכסה גרעונות. מחיר העזרה ללא מועסקים.	מימון תוכנית סולידריות.	כיסוי גרעון מעבר לזה.	הממשלה
	קיים מקסימום לגבייה ולקצבאות.	מקסימום לחשלום ולגבייה.	מקסימום לגבייה לחשלום גמלאות.		מקסימום הכנסה
מינימום לגבייה.					מינימום הכנסה
המכון לביטוח חברתי באמצעות סניפיה.	המכון לביטוח לאומי.	המכון הפדראלי לעבודה באמצעות משרדים אזוריים ומקומיים.	גופי מעבידים בשיחוף ממשלה, במקומות בהם אין גופים אלה - השלטון המקומי.	קרנות של לפחות 500 חברים שלרוב שייכות לאגודים מקצועיים.	הגוף הגובה
משרדי השומה.	שירותי התעסוקה.	" "	" "	" "	הגוף המבצע חשלומים
מועסקים במקומות עבודה פרטיים. פרט לעובדים מזדמנים ועונתיים וקבוצות שונות. ביטוח לחוספוח שכר מיוחדות יש לעובדי תעשייה ובנייה.	מועסקים בתעשייה ובמסחר. תוכנית מיוחדת עבור יורדי ים ועובדי דפוס.	שכירים כולל עובדי חקלאות, משק בית, מחלמדים, לא מבוטחים, עובדים עונתיים ועובדים במשפחה.	שכירים פרט לעובד משק בית ועובדים עונתיים. קיימות תוכניות מיוחדות לעובדי בנייה, נמלים, סוחרים, יורדי-ים וטייסיים. יש תוכנית סולידריות למחפשי עבודה צעירים, נשים בודדות עם ילד אחד או יותר, גמלאי צבא, אסירים, אנשים בהכשרה מקצועית ומובטלים שגמרו את קצבת האבטלה.	שכירים ועצמאיים הקשורים לקרנות של אגודים מקצועיים בתעשייה, מסחר, עובדי משרדים, חקלאות, אומנות, חבורה והזבלות. גילים בין 16-65 אשר עובדים לפחות 5 שבועות. כ-50% מהשכירים - מבוטחים.	ציבור המבוטחים

לוח מס. 5 - המשך

אנגליה	שוודיה	ספרד	נורבגיה	הולנד	יפן	
						חשלומי גבייה
ראה תשלומים לזו"ש ונכות.	כ-23% מההוצאות סכומים קבועים שונים לפי הקרנות. לתוכנית הממשלתית - אין חשלום.	1.1% עד 6.3% משכר לפי 12 דרגות חסוקה.	ראה תשלומים לזו"ש ונכות.	הוצאה ממוצעת לפי סוגי חשוייה - 1.28% מההכנסות.	0.55% מהשכר; 0.65% לעובדים עונתיים.	המבוטח
" "	2.16% מהשכר עבור הקרנות והתוכנית הממשלתית.	5.2% עד 6.3% משכר לפי 12 דרגות חסוקה.	" "	הוצאה ממוצעת לפי סוגי חשוייה-1.28% מהשכר.	0.9% מהשכר; 1.0%-1.1% לעובדים עונתיים.	המעביד
בנוסף חשלום מלא עבור קיצבאות מותנות הננסה.	46% מהוצאות הקרנות. 1/3 מהוצאות התוכנית הממשלתית.	סיבסוד בסכומים שונים.	" "	-	25% מעלות הקצבאות (שליש במקרה של גרעון והוצאות מינהל).	הממשלה
		מקסימום לגבייה ולחשלומי גמלאות.		מקסימום לגבייה ולחשלומיים.		מקסימום הכנסה
						מינימום הכנסה
ראה זו"ש ונכות	תשלומים לקרנות האגודות המקצועיות יחד עם מיסי חבר.		מנהל הביטוח הלאומי.	קרן אבטלה כללי מנהל. ארגוני חשויינים גובים ומשלמים.	השלטון המקומי.	הגוף הגובה
משרדי חסוקה מקומיים.	46 קרנות של אגודים מקצועיים מאושרים ובשיתוף הממשלה.	מכון לאומי לחסוקה.	משרדי העבודה - שרותי חסוקה מקומיים.	" "	" "	הגוף המבצע תשלומים
מועסקים להם הכ מעבר למינימום. מבוטחים: עצמאי ונשים נשואות אלמנות המשלמו סכומים מוקטני לגבייה.	חברי אגודים מקצועיים חובה. ברשות אלה שאינם חברים (2/3 מכלל השכירים). אין בטוח לצעירים עד גיל 15 ומבוגרים מעל ל-64. שכירים שאינם מתאימים לביטוח מכוסים על ידי חכנית ממשלתית.	מועסקים בחשוייה ובשירותים, עובדי רכבות, מכרות ויורדי ים. עובדים עונתיים אינם מבוטחים. תוכנית מיוחדת עבור חקלאים ומקצועות חופשיים.	השכירים (כולל עובדי ציבור) ויורדי ים. עצמאים מעל גיל 64 בחנאים מיוחדים.	מועסקים. קיימות תוכניות מיוחדות עבור עובדי ציבור.	מועסקים במפעלים פרט לאלה בחוכניות מיוחדות: עובדים יומיים יורדי ים ועובדי ציבור. בביטוח ברשות - מועסקים ביעור, חקלאות, דייג במקומות עבודה בהם פחות מ-5 עובדים.	ציבור המבוטחים

